B.A.R
I
87010

„BIBLIOTECA GENERAȚIA NOUĂ" Nr. 12.

A M.

În legătură cu procesul studentului
GEORGE URZICEANU

TREI CRIME

PE CARE TREBUE SĂ LE
CUNOASCĂ TOT ROMÂNUL

UNA ÎNFĂPTUITĂ, ALTA PLĂSMUITĂ,
IAR A TREIA EVENTUALĂ

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

SIZRE
B.A.R.

IAȘI, 1926.

Prețul 5 Lei.

E348 Ur926

BIBLIOTECA
* ACADEMIEI *
ROMÂNE

I.

Crima naţiunii jidăneşti împotriva naţiunii româneşti, crimă simbolizată (întruchipată) în atentatul Jidanului talmudic Lehrman, împotriva simbolului românismului: profesorul A. C. CUZA.

„*Bateţi, şi vi-se va deschide*“ !, — a spus Domnul şi Mântuitorul nostru Isus Hristos.

La aceste cuvinte ne gândim noi studenţii naţionalişti, când ne îndreptăm din nou cuvântul spre mulţimea Românilor, pentru a le spune Adevărul nostru, nesocotit astăzi de cârmuitorii ţării, dar căruia trebue să i-se deschidă odată uşa în viaţa Neamului nostru.

Nu batem ca să ni-se deschidă persoanelor noastre, ci Adevărului nostru.

Din fericire, chemările pe care le-am îndreptat până acum către Neamul nostru, au răzbătut până în adâncurile sale, au zguduit aproape toate inimile şi sufletele româneşti, cari (afară de trădătorii Neamului), ştiu şi recunosc Adevărul grozav al zilelor noastre: ***Stăpâni-***

rea diavolească a Jidanilor asupra Naţiei româneşti. Aproape toţi Românii ştiu azi, că naţiunea jidănească, furându-ne bogăţiile şi roadele muncii noastre, ne înjugă tot mai mult în robia lor atotputernică, care ne va aduce peirea. Creştinii ştiu azi, aproape toţi, că naţiunea jidănească, otrăvind şi spurcând cultura noastră sfântă românească şi creştinească, aruncă bietele suftete româneşti în nenorocirea vieţii de păcat, pentru a le zdrobi astfel puterea şi a le face neputincioase de a se împotrivi domniei lor. Şi astfel, ştiindu-le Românii toate acestea, vedem cu bucurie, că pe pământul românesc s'a început ascuţirea armelor dezrobitoare, care vor făuri isbânda de mâne.

Doar pe ici-colo au mai rămas, pe lângă trădători, şi câţiva Români necunoscători ai primejdiei. Către aceştia, mai ales, ne îndreptăm azi din nou glasul nostru, la uşa acestora venim să batem, arătându-le *crima naţiunii jidăneşti, împotriva naţiunii noastre româneşti.*

Această nelegiuire a Jidanilor, cari s'au năpustit asupra noastră ca să ne robească şi ucidă, cum fac azi cu Ruşii, — a fost întruchipată în *încercarea unor Jidani* (Lerman şi Grünşpan), *de a ucide pe profesorul A. C. CUZA,* care e conducătorul luptei de apărare a Românilor împotriva Jidanilor, şi care este totodată pentru toţi Românii *simbolul vieţii Nea-*

mului nostru biruitor, împotriva atacului nelegiuit al Jidanilor.

Ne-având curaj de-ajuns, şi fiind văzuţi, Jidanii s'au mărgint a lovì şi a însângerà faţa luminoasă a profesorului nostru mântuitor de Neam.

Iată ***prima crimă***, înfăptuită, pe care am vrut să o mai reamintim aici Românilor: ***crima Jidanilor***, cari s'au năpustit asupra *Neamului nostru* şi asupra *simbolui său: profesorul A. C. Cuza*, spre a-i ucide, fără a isbutì, până acum, decât se însângereze greu trupul şi sufletul Naţiei româneşti, cât şi obrazul binecuvântat al veneratului profesor.

II.

A doua crimă plăsmuită de stângăcia unor legi neîndestulătoare, și de care este acuzat astăzi studentul George Urziceanu.

In fața celei dintâi crime, arătate mai sus, crima Jidanilor împotriva noastră, ne pune întrebarea că: *avem noi Românii datoria și dreptul de a ne apără viața, atacată și amenințată de Jidani?*

Iar dacă avem acest drept, atunci de ce a fost arestat și dat în judecata juraților, sub acuzația de „crimă de asasinat", studentul G. Urziceanu, care a tras două focuri de revolver asupra unuia dintre Jidanii vinovați de nelegiuirea săvârșită asupra dlui profesor Cuza? De ce cere astăzi procurorul general, în numele Statului și al Nației românești, aruncarea în ocnă a acestui student, care nu și-a făcut decât datoria la care-l chemă glasul Nației sale? De ce a fost plăsmuită de autoritățile românești această „crimă"? Pentru-că: legile statului sunt neîndestulătoare și stângace, ele neprevăzând

român şi asupra prestigiului pe care şi-l însemnează ea în propria sa istorie naţională.

Acum, când ne aflăm în ajunul procesului studentului Urziceanu, Românii, cari vor fi chemaţi a judeca, după Dreptate şi Adevăr, pe acest student, — trebuia să fie încunoştiinţaţi şi despre această „*crimă*“, pentru a cunoaşte adevărul asupra ei.

Dar, mai voim să vorbim Românilor şi despre o *a treia crimă:*

III.

O crimă care ar putea fi săvârşită: condamnarea lui Urziceanu. Ce ar însemna şi ce roade ar da ea?

Cerem iertare colegului şi fratelui nostru de luptă Urziceanu, că vorbim aici despre el, în aşa fel, încât să se creadă că voim numai decât să obţinem achitarea sa, desnădăjduiţi de perspectiva vre-unei osândiri a sale în a-propiatul său proces. Un asemenea lucru ar fi împotriva demnităţii sale de luptător al lui Isus şi al Neamului.

Nu pentru George Urziceanu scriem noi aceste rânduri! Onoarea şi fericirea sa nu pot fi întru nimic atinse de o eventuală condamnare.

Nici pentru mişcarea noastră naţională nu scriem aceste pagini! Căci condamnarea lui Urziceanu, ar asigura şi apropia şi mai mult biruinţa acestei mişcări.

Ci scriem aceste pagini înainte de toate pentru onoarea şi pentru sufletele acelor Ro-mâni, cari vor avea chemarea de a judeca pe Urziceanu, pentru onoarea şi bunul nume al opiniei publice româneşti din zilele noastre.

Noi nu suntem cerşitori de verdicte de achitare! Când săvârşim faptele noastre, nu le săvârşim gândindu-ne că vom fi achitaţi, şi de aceea nici pe viitor nu ne vor putea înfricoşa oricâte condamnări se vor aduce împotriva noastră. In toate procesele pe cari le-am avut noi studenţii în faţa juraţilor, şi la cari totdeanu am obţinut achitări biruitoare, am spus'o răspicat judecătorilor noştri: „Nu vă cerem şi nu primim o achitare „din milă", ci o achitare, care să pornească din conştiinţa Dvoastră, că faptele de care suntem acuzaţi, nu sunt nelegiuiri şi fapte dăunătoare neamului, ci dimpotrivă, sunt folositoare şi trebuincioase fericirii şi apărării noastre naţionale".

Aceste cuvinte le repetăm şi astăzi în faţa onoraţilor judecători. Nu le spunem pentru a-i jigni, ci pentru a-i face să ne cunoască pe noi, oastea de tineri din care face parte şi acuzatul, fratele nostru de lupte şi de închisori, G. Urziceanu. Noi, şi cu noi George Urziceanu, avem în viaţă un singur dor, o singură fericire, o singură onoare: *lupta pentru desrobirea Românilor din robia Jidănească.* Pentru noi închisoarea nu este o suferinţă, căci ***noi nu cunoaştem libertatea!!*** Când, în repetate rânduri, am ieşit liberaţi, pe porţile închisorilor româneşti, sufletul nostru n'a tresăltat de bucurie, şi n'am cântat cântece de veselie, ci ne-am plecat îngânduraţi fruntea, coborând pe potecele ce ne duceau spre sânul naţiei

noastre robite. Intre ziduri de mănăstire, sau înlăuntrul oraşelor noastre pierdute şi a câmpiilor noastre furate şi batjocorite, noi avem aceeaşi suferinţă, şi nicăiri nu găsim libertatea şi bucuria adevărată!

...Căci *noi nu cunoaştem libertatea*, decât din visuri şi din basme şi din adâncul înăbuşit al inimii noastre! Nouă nu ne puteţi da pedeapsa răpirii libertăţii, căci *n'aveţi ce să ne mai răpiţi!...* De aceea am spus, că fericirea şi onoarea lui Urziceanu, nu este întru nimic atinsă de o eventuală osândire a sa, şi nu pentru el am scris noi aceste pagini...

Nici mişcarea noastră de desrobire a Neamului, spuneam, nu pierde nimic din jertfirea tinereţii ostaşului său George Urziceanu. Căci, în lupta noastră, pentru făurirea izbânzii, noi ne conducem după adevărul etern al învăţăturii lui Isus, care, prin viaţa sa, ne-a arătat, că: ***Adevărul birueşte totdeauna***, dar numai ***prin jertfirea de sine a luptătorilor săi.***

„CALEA SACRIFICIULUI ESTE CALEA BIRUINŢII"!

Veţi condamnà pe Urziceanu? Mişcării noastre nu-i faceţi nici un rău! Căci, deşi îi răpiţi un luptător, împliniţi însă, totodată, *condiţia biruinţei Adevărului acestei mişcări: Sacrificarea, în luptă, a ostaşilor săi!* C'o fi azi, c'o fi mâne acest sacrificiu, noi ostaşii acestei

mişcări, nu ne dăm înapoi dela el, nici nu-l ocolim, căci sacrificiul ne este menirea, şi prin sacrificiu vom face biruitor Neamul nostru în lupta sa!

N'avem de ce, deci, să ne înspăimântăm, pentru mişcarea noastră, de eventuala condamnare a fratelui nostru de jertfe, G. Urziceanu, şi nu pentru salvarea intereselor mişcării am scris aceste rânduri. Interesele mişcării au fost salvate încă mai de mult, de George Urziceanu, în clipa când şi-a descărcat arma, primind sacrificiul botezului de foc, cu toate urmările sale!

Ci, mai ales pentru onoarea şi sufletele Românilor, şi mai ales a celor cari vor judeca pe luptătorul nostru, spuneam că am scris aceste pagini.

Căci, într'adevăr, nu poate să fie pentru o generaţie de Români, o mai mare ruşine în faţa istoriei, ca aceea, de a fi condamnat şi a fi trimis la ocnă pe apărătorii propriului lor neam. Şi nu poate fi păcat mai ucigător de suflet pentru un creştin, decât acela al osândirii apărătorilor lui Isus şi ai culturii naţionale creştineşti, păcat la fel cu acela al osândirii Mântuitorului nostru.

De aceea, pentru preîntâmpinarea acestei eventuale *crime împotriva Neamului şi Dumnezeului lor*, am scris această cărticică, pentru a fi Românilor drept mărturisire de credinţă a unei generaţii de tineri, cari nu vor să

cunoască decât biruința sau moartea, și drept luminare conștiințelor, cari se vor lega în fața lui Dumnezeu de a aduce un verdict de dreptate și adevăr.

Și fie totodată aceste rânduri prilejul de a ne înfățișà pe fratele de luptă G. Urziceanu, înainte de a urca banca acuzaților, pe care de va primì condamnarea la ocnă, va fi tot atât de biruitor, ca și atunci când ar fi achitat! Căci, cum am spus, biruința sa și-a făurit'o încă acu-s câteva luni, când, pe treptele Tribunalului din Iași, a înfăptuit cuvântul Sfântului *Arhanghel Mihail*, îndrumătorul și ocrotitorul nostru, care ni-a poruncit:

„Spre inimile cele necurate, care „vin întru preacurata casă a lui „Dumnezeu, — fără milă să întin- „deți sabiile voastre!“

STUDENȚII NAȚIONALIȘTI CREȘTINI
camarazii de luptă a studentului
George Urziceanu.

BIBLICTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

Biblioteca „Generația Nouă“

cuprinde:

Nr. 1. **„Pericolul Satanei“** de Ion Sava, cu o prefață de A. C. Cuza, și cu tablouri. — 20 Lei.

Nr. 2. **„Cărticica luptătorului“.** — 3 Lei.

Nr. 3. **„10 Decembrie“.** — 5 Lei (epuizată).

Nr. 4. **„Micul dor și marele dor“.** — 5 Lei.

Nr. 5. (sub tipar).

Nr. 6. **„Un om și-o acțiune“.** — 10 Lei.

Nr. 7. **„Scrisori studențești din închisoare“** de Corneliu Zelea-Codreanu. — 10 Lei.

Nr. 8. **„Memoriul studenților dela Galata către M. S. Regele.** — 5 Lei.

Nr. 9. **„Uciderea lui Manciu: O dublă apărare“** — 5 Lei.

Nr. 10. **„Vremuri de restriște“,** piesă în 3 acte. — 10 Lei.

Nr. 11. **„Pentru țăranul român, ucis din ordinul conducătorilor vânduți Jidanilor“.** — 2 Lei.

Nr. 12. **„Trei crime“.** — 5 Lei.

Se pot comanda dela Biblioteca „Generația Nouă“, Terasa Bejan, IAȘI.

Tipografia „Libertatea“, Orăștie.